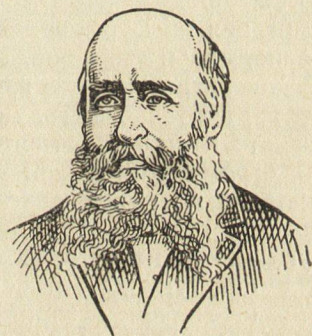

за какво ли не. Вчера подиръ пладне Ремлингенъ му показалъ тайни рапорти отъ Русчукъ, Каравеловъ заминалъ отъ Букурещъ презъ Кюстенджа за Румелия (въ Копривщица), младиятъ Славейковъ въ Букурещъ за оскърбителни думи по адресъ на княза насмалко не билъ битъ въ една гостилница, Каравеловъ говорѣлъ, че последниятъ „нашъ“ армѣ [опора] била Турция, тя имала, каже, еднакви интереси съ насъ особено по желѣзничния въпросъ (!). Съ Каравелова били сръбскитѣ емигранти Качански, Обрешковичъ, Лютичъ, Деспотовичъ. Главниятъ му покровителъ билъ Иванчо Стояновичъ, въ чиято кжща живѣлъ въ Гюргево. Идеята да основатъ вестникъ не се осъществила поради липса на пари. Сарафовъ единъ день билъ въ Букурещъ. Тома Кърджиевъ за тази работа ходилъ въ Букурещъ. За арестуването на Цанкова и Славейкова узнали отъ „Times“. Изобщо официалнитѣ телеграми много се издавали. Поради това Ремлингенъ веднага уволнилъ Янчева, директора на телеграфитѣ, и началника на русчущката станция Тодорова. Цанковъ писалъ на комисара Каменски (видѣхъ оригинала) писмо, че нѣмалъ пари, журналистиката и учителството му били запрети, стилизирано е много покорно. Като излѣзохъ отъ княжескитѣ апартаменти, отидохъ веднага въ канцеларията. Тамъ бѣха Вълковичъ и Дриновъ! Среща следъ 5 години. Не е много застарѣлъ, ала азъ съмъ, каза той, застарѣлъ. Миналъ презъ Варна, Шуменъ, Русчукъ, видѣлъ въ Варна училището, срещналъ се съ Икономова, съ Цанкова говорилъ въ Русчукъ. После дойде у мене въ кжщи. Песимизъмъ. Трѣбвало да се чака докато либерализмътъ отъ само себе си дойде „ad absurdum“, нѣмало да продължава много, противникитѣ били много развинтени, поставили сме на хората „ореолъ“. Каравеловъ, човѣкъ съ идеи, уменъ, обаче нищо не може да напише, и пише ли, излиза глупостъ; турналъ си въ главата, че ще играе ролята на български Гамбета, възгордѣ се. Дриновъ още въ Търново му предсказалъ, предупреждавалъ го. Дриновъ изобщо предвиждалъ какво ще стане, за това, каже, не ме повикалъ въ България, щѣлъ съмъ да го проклинамъ и да го обвинявамъ за всичкото си лично нещастие. После отидохме съ Дринова въ министерството, по пжтя срещнахме Теохарова, Желѣзковича, у мене въ канцеларията, гдето бѣше Стояновъ (дватамата веднага се спрѣчкаха, иматъ взаимна омраза). Подиръ пладне азъ ходихъ у Хитрово; препоръчва ми физика Дражински, Сара-

М. Дриновъ